

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 18 czerwca 2012 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
oraz w art. 53 Porozumienia EOG

(Sprawa COMP/39.736 – Siemens/Areva)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4028)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 280/05)

Dnia 18 czerwca 2012 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania na podstawie art. 101 TFUE. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych. Pełen tekst decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności dostępny jest na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, pod adresem:

<http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/>

1. WPROWADZENIE

(1) Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstw Areva SA („Areva”) i Siemens AG („Siemens”) i dotyczy zobowiązania do przestrzegania zakazu konkurencji oraz zasady poufności, uzgodnionych między spółkami Siemens i Areva w odniesieniu do szerokiego asortymentu produktów z dziedziny technologii jądrowej do zastosowań cywilnych. Przyjęcie niniejszej decyzji nadaje charakter wiążący zobowiązaniom, jakie przedstawiły Areva i Siemens w celu uwzględnienia zastrzeżeń Komisji dotyczących konkurencji, związanych z tymi klauzulami.

2. PROCEDURA

(2) W dniu 16 października 2009 r. przedsiębiorstwo Siemens złożyło do Komisji skargę, a następnie, w dniu 17 lutego 2010 r. – dodatkową skargę, w związku z art. 101 TFUE oraz art. 53 Porozumienia EOG. Siemens na późniejszym etapie wycofał te skargi.

(3) W dniu 21 maja 2010 r. Komisja wszczęła postępowanie w celu przyjęcia decyzji na podstawie rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1/2003, a w dniu 16 grudnia 2011 r. przyjęła wstępną ocenę, o której mowa w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia, w której przedstawiła swoje zastrzeżenia dotyczące konkurencji. Te zastrzeżenia dotyczyły ograniczeń umownych uzgodnionych między przedsiębiorstwami Siemens i Areva w odniesieniu do szerokiego asortymentu produktów z dziedziny technologii jądrowej do zastosowań cywilnych w ramach powołanego przez nie w przeszłości wspólnego przedsiębiorcy Areva NP SAS („Areva NP” lub „JV”).

(4) W dniu 16 lutego 2012 r. w odpowiedzi na wstępną ocenę Komisji Areva i Siemens przedstawiły zobowiązania (zwane dalej „zobowiązaniem”).

(5) W dniu 14 marca 2012 r., na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano zawiadomienie zawierające streszczenie sprawy i zaproponowanych zobowiązań oraz wezwanie osób trzecich do przedstawienia uwag na ich temat w terminie jednego miesiąca od daty publikacji zawiadomienia.

(6) O wynikach testu rynkowego Komisja powiadomiła przedsiębiorstwo Areva w dniu 17 kwietnia 2012 r., a przedsiębiorstwo Siemens – w dniu 18 kwietnia 2012 r. W dniu 6 czerwca 2012 r. Komitet Doradczy zatwierdził projekt decyzji w oparciu o art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

3. ZASTRZEŻENIA PRZEDSTAWIONE W OCENIE WSTĘPNEJ

(7) W 2001 r. przedsiębiorstwa Siemens i Framatome SA, poprzednik prawny przedsiębiorstwa Areva, powołały wspólnego przedsiębiorcę o pełnym zakresie funkcji Areva NP, w ramach którego skoncentrowały swoją działalność związaną z elektrowniami jądrowymi. W umowie akcjonariuszy między spółkami dominującymi JV zawarto zakaz konkurencji. Obowiązuje on nie tylko przez okres istnienia wspólnego przedsiębiorcy, lecz w swej pierwotnej formie miał również rozciągać się na okres od 8 do 11 lat po utracie wspólnej kontroli nad JV przez przedsiębiorstwo Siemens („zakaz konkurencji post-JV”). Następnie okres obowiązywania zakazu konkurencji post-JV został skrócony do około 4 lat orzeczeniem arbitrażowym; nie ograniczono jednak zakresu produktowego. W umowie akcjonariuszy zawarto również klauzulę poufności o tym samym okresie obowiązywania, jak w przypadku zakazu konkurencji post-JV.

(8) Zakaz konkurencji post-JV jest wiążący dla przedsiębiorstwa Siemens w odniesieniu do „wyłączonego zakresu” JV. Zgodnie z oceną wstępną zakaz konkurencji post-JV

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

obejmuje nie tylko rynki, na których działało przedsiębiorstwo Areva NP, takie jak części jądrowe dla elektrowni („wyspy jądrowe”), usługi z zakresu technologii jądrowej oraz zbiorniki paliwa jądrowego, lecz rozciąga się również na komponenty do części jądrowych elektrowni oraz konwencjonalnych części do elektrowni jądrowych, które dostarczał Siemens i które w niektórych przypadkach podlegały dalszej sprzedaży jedynie przez Areva NP.

3.1. Zakaz konkurowania post-JV

- (9) W ocenie wstępnej Komisja doszła do wniosku, że zakaz konkurowania post-JV wzbudza zastrzeżenia, jeżeli chodzi o jego zgodność z art. 101 Traktatu, z uwagi na jego szeroki zakres i okres obowiązywania.
- (10) Zgodnie z oceną wstępną zakaz konkurowania post-JV nie stanowił dodatkowego porozumienia przy tworzeniu JV, jako że nie jest z nim bezpośrednio powiązany. Zakaz konkurowania post-JV określa wzajemny stosunek spółek dominujących po rozwiązaniu JV. Jest on zatem bezpośrednio powiązany z objęciem wyłącznej kontroli nad Areva NP przez spółkę Areva, tj. z rozwiązaniem JV.
- (11) Komisja stwierdziła w ocenie wstępnej, że zasadniczo zakaz konkurowania post-JV jest obiektywnie niezbędny do skutecznego objęcia wyłącznej kontroli nad Areva NP przez przedsiębiorstwo Areva w celu zagwarantowania przeniesienia całkowitej wartości nabytego przedsiębiorcy, tj. Areva NP. W okresie istnienia JV Siemens posiadał uprzywilejowany dostęp do poufnych informacji handlowych dotyczących Areva NP, które mógł wykorzystywać po wycofaniu się z JV w celu ułatwienia sobie konkurowania ze swoją byłą spółką zależną.
- (12) Komisja uznała jednak, że zakaz konkurowania post-JV nie jest proporcjonalny, jeżeli chodzi o jego zakres i czas trwania. W ocenie wstępnej Komisja wyraziła pogląd, że ochrona jest uzasadniona jedynie dopóty, dopóki poufne informacje handlowe, do których Siemens miał dostęp, będą wystarczająco istotne i pewne, aby umożliwić ułatwioną konkurencję. W ocenie wstępnej Komisja stwierdziła, że taka sytuacja będzie miała miejsce w okresie nieprzekraczającym trzech lat po utracie przez przedsiębiorstwo Siemens wspólnej kontroli nad Areva NP.
- (13) Ponadto Komisja uznała w ocenie wstępnej, że ochrona przed ułatwioną konkurencją ze strony przedsiębiorstwa Siemens może być jedynie uzasadniona w odniesieniu do tych rynków, na których Areva NP sprzedawała własne produkty i prowadziła tym samym własne inwestycje, których wartość mogła ulec obniżeniu przez taką ułatwioną konkurencję. Zakaz konkurowania post-JV, w takim zakresie, w jakim dotyczy on produktów przedsiębiorstwa Siemens, w przypadku których Areva NP prowadziła działalność polegającą na ich odsprzedaży (lub nie prowadziła żadnej działalności), nie spełniałby wymogu proporcjonalności.
- (14) W ocenie wstępnej Komisja dokonała analizy, czy zakaz konkurowania post-JV stanowił najmniej restrykcyjny środek służący osiągnięciu celu, jakim jest ochrona przed-

siębiorstwa Areva NP przed ułatwioną konkurencją ze strony przedsiębiorstwa Siemens. W analizie tej dokonano rozróżnienia ułatwionej konkurencji opartej na poufnych informacjach handlowych oraz ułatwionej konkurencji opartej na poufnym *know-how* w zakresie technologii. Według oceny wstępnej nie istniał żaden mniej restrykcyjny środek, który prowadziłby do uzyskania takiej ochrony w odniesieniu do ułatwionej konkurencji opartej na poufnych informacjach handlowych. Według oceny wstępnej nie ma wystarczających dowodów potwierdzających, że przedsiębiorstwo Siemens miało dostęp do poufnych informacji dotyczących *know-how* w zakresie, jaki umożliwiałby ułatwioną konkurencję. Nawet jednak jeśli taka sytuacja miałaby miejsce, nie uzasadniałaby ona zakazu konkurowania post-JV, jako że poufne *know-how* w zakresie technologii jest już chronione mniej restrykcyjnym środkiem, jakim jest obowiązek przestrzegania zasady poufności zawarty w umowie akcjonariuszy. Przeciwnie, w odniesieniu do poufnych informacji handlowych nie wydaje się, aby istniały jakiegokolwiek mniej restrykcyjne środki, jako że przedsiębiorstwo Siemens w sposób niejawnny i zamierzony wykorzystywałoby te informacje przy opracowywaniu swoich własnych strategii biznesowych.

- (15) Z tego powodu Komisja uznała w ocenie wstępnej, że zakaz konkurowania post-JV jest proporcjonalny w granicach określonych powyżej dla ochrony przedsiębiorstwa Areva NP przeciwko ułatwionej konkurencji ze strony przedsiębiorstwa Siemens wynikającej z jego wcześniejszego dostępu do poufnych informacji handlowych Areva NP.

3.2. Klauzula poufności post-JV

- (16) Komisja stwierdziła w ocenie wstępnej, że klauzula poufności w takim brzmieniu, w jakim została uzgodniona między stronami, jest równoznaczna z zakazem konkurowania post-JV w takim zakresie, w jakim powstrzymuje ona przedsiębiorstwo Siemens od wykorzystywania poufnych informacji handlowych (lecz nie w odniesieniu do poufnego *know-how* w zakresie technologii), do których miało ono dostęp w okresie, w którym istniało JV. Przedsiębiorstwo Siemens nie byłoby w stanie opracować własnych strategii biznesowych bez niejawnego wykorzystania informacji, do których wcześniej posiadało dostęp. Zobowiązanie do nieujawniania informacji nie powstrzymałoby jednak przedsiębiorstwa Siemens od rozpoczęcia działalności rynkowej. Klauzula poufności jest zatem równoznaczna z zakazem konkurowania post-JV w zakresie, w jakim ustanawia zobowiązanie nieużytkowania w odniesieniu do poufnych informacji handlowych.
- (17) Według oceny wstępnej zobowiązanie nieużytkowania dotyczące poufnych informacji może być uznane za dodatkowe porozumienie w odniesieniu do objęcia przez przedsiębiorstwo Areva wyłącznej kontroli nad Areva NP na taki sam okres, na jaki ustanowiono zakaz konkurowania post-JV, i z tych samych powodów, które zostały wymienione w przypadku tego zakazu.

3.3. Artykuł 101 ust. 1 i art. 101 ust. 3 TFUE

- (18) Komisja stwierdziła, że w zakresie, w jakim zakaz konkurowania post-JV nie może być uznany za dodatkowe porozumienie w odniesieniu do objęcia przez przedsiębiorstwo

Areva wyłącznej kontroli nad przedsiębiorstwem Areva NP, stanowi on ograniczenie konkurencji objęte art. 101 ust. 1 TFUE. Komisja uznała w ocenie wstępnej, że zakaz konkurencji post-JV nie spełnia wymogów art. 101 ust. 3 TFUE, jako że nie można uznać, aby sam w sobie wpływał korzystnie na sytuację przedsiębiorstwa.

- (19) Nawet przy założeniu, że brak zakazu konkurencji post-JV oznaczałby niższy poziom korzyści powstałych dzięki JV, wynik oceny nie uległby zmianie. Komisja wstępnie przyjęła opinię, że w tym przypadku analiza mająca na celu ustalenie, w jakim stopniu zakaz konkurencji post-JV jest niezbędny dla osiągnięcia możliwych korzyści, nie uzasadnia ustanowienia bardziej rozległego zakazu konkurencji post-JV niż ten, który został uznany za dodatkowe porozumienie.
- (20) Ta sama ocena w ramach art. 101 TFUE ma zastosowanie do klauzuli poufności.

4. ZOBOWIĄZANIA I TEST RYNKOWY

- (21) W celu uwzględnienia zastrzeżeń Komisji dotyczących konkurencji w dniu 16 lutego 2012 r. przedsiębiorstwa Siemens i Areva przedstawiły Komisji swoje zobowiązania:
- strony zobowiązują się do unieważnienia zakazu konkurencji post-JV w formie, w jakiej uzgodniony został on w ramach umowy między akcjonariuszami, ze zmianami w następstwie orzeczenia arbitrażowego, oraz do zastąpienia go następującymi zasadami,
 - strony zobowiązują się do umożliwienia przedsiębiorstwu Siemens konkurencji z Areva NP bez jakichkolwiek ograniczeń i od daty, w której Siemens utracił wspólną kontrolę nad Areva NP (tj. w dniu 16 października 2009 r.), z wyjątkiem działalności bezpośrednio powiązanej z częściami jądrowymi elektrycznymi (kluczowymi produktami i usługami przedsiębiorstwa Areva NP) wymienionymi w wyczerpującym wykazie,
 - konkurencja przedsiębiorstwa Siemens z Areva NP zostanie powstrzymana tylko w odniesieniu do kluczo-

wych produktów i usług na okres trzech lat od momentu przejścia przez przedsiębiorstwo Areva wyłącznej kontroli nad Areva NP, tj. do dnia 16 października 2012 r.

- (22) Siemens nie będzie miał możliwości wykorzystywania jakichkolwiek poufnych informacji związanych z kluczowymi produktami i usługami, do których mógł mieć dostęp w okresie istnienia JV, do dnia 16 października 2012 r. Także po upływie tego terminu Siemens nie będzie miał możliwości udostępniania stronom trzecim informacji dotyczących struktury korporacyjnej Areva NP oraz dokumentów administracyjnych ani udostępniania i użytkowania pisemnych informacji technicznych.

5. PROPORCJONALNOŚĆ ZOBOWIĄZAŃ

- (23) Zobowiązania w wystarczający i proporcjonalny sposób uwzględniają zastrzeżenia przedstawione przez Komisję w ocenie wstępnej.
- (24) Zobowiązania są wystarczające, jako że w pełni odnoszą się do zastrzeżeń Komisji, określonych w ocenie wstępnej. Okres obowiązywania zakazu konkurencji post-JV skrócono do najwyżej trzech lat w odniesieniu do rynków, na których Areva NP sprzedaje swoje własne produkty (określone w zobowiązaniach jako kluczowe produkty i usługi). Zakaz zniesiono w odniesieniu do wszystkich innych produktów. To samo dotyczy klauzuli poufności post-JV w zakresie, w jakim stanowi ona zobowiązanie nieużytkowania tajnych informacji handlowych przedsiębiorstwa Areva NP.
- (25) Zobowiązania nie są nadmierne, ponieważ nie istnieje mniej restrykcyjny środek uwzględnienia zastrzeżeń Komisji niż zniesienie klauzul, w zakresie, w jakim obejmują one rynki produktowe i okres, które mogłyby zostać uznane za przedmiot dodatkowego porozumienia lub objęte art. 101 ust. 3 TFUE.

6. PODSUMOWANIE

- (26) Poprzez niniejszą decyzję zobowiązania stają się wiążące dla przedsiębiorstw Siemens i Areva.